

CONTESTAȚIE

Referitoare la Hotărârea nr. 1673 din 20 septembrie 2016 a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

Subsemnații, Ieromonahul Macarie Banu, egumen la Schitul "Adormirea Maicii Domnului", comuna Oituz, județul Bacău și Ieromonahul Atanasie Parfeni, cu durere în suflet, dar simțindu-ne siluită conștiința ortodoxă de fapta dumneavoastră de a trăda Adevărul de credință ortodox, prin semnătura pusă pe documentele eretice ale așa-numitului „Sfânt și Mare Sinod al Bisericii Ortodoxe”, desfășurat în iunie 2016 în insula Creta, a trebuit să întrerupem pomenirea dumneavoastră ca ierarh la toate sfintele slujbe, începând cu data de 3 iulie 2016, comunicându-vă în scris, printr-un memoriu, acest lucru. Am procedat astfel pentru a nu ne face părtași la trădarea dreptei credințe prin pomenirea unui ierarh căzut în erezia ecumenistă.

Cu stupeoare am aflat ca ați afișat la avizierul Protoieriei Onești, județul Bacău Hotărârea nr. 1673 din data de 20 septembrie 2016, prin care sunt destituit din funcția de egumen și ne opriți total de la săvârșirea lucrărilor sfinte. Decizia a ajuns la noi după câteva zile de la data la care fusese deja afișată.

Ne întrebăm de ce nu ne-a fost adusă la cunoștință nouă mai întâi această hotărâre care ne privește direct? Oare ați așteptat trecerea a 30 de zile, pentru a putea afirma apoi că nu am depus contestație? Sau ați trecut deja la aplicarea discutabilului articol 22 din documentul oficial „*Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine*” al Sinodului din Creta înainte ca Sinodul B.O.R. să ia o decizie în ceea ce privește însușirea sau neînsușirea hotărârilor aceluia sinod?

Pentru aducere aminte, redăm acest articol: „*Biserica Ortodoxă condamnă orice tentativă de dezbinare a unității Bisericii, din partea unor persoane individuale sau a unor grupuri, sub pretextul păstrării sau a unei presupuse apărări a Ortodoxiei autentice. După cum mărturisește întreaga viață a Bisericii Ortodoxe, păstrarea credinței ortodoxe autentice este asigurată numai prin sistemul sinodal, care constituie dintotdeauna, în sânul Bisericii, cea mai înaltă autoritate în aspecte de credință și reguli canonice (canonul 6 al Sinodului II Ecumenic).*” (sic!).

În Hotărârea nr. 1673 din 20 septembrie 2016 pe care ați dat-o, afirmați în mod eronat, fără a respecta regulamentele de funcționare ale Sfintei noastre Biserici, canoanele Bisericii Ortodoxe, învățătura Sfinților Părinți și a Sfintei Scripturi că noi suntem schismatici și neascultători. În Motivarea canonică-juridică a refuzului acceptării sancțiunii, de mai jos, vom dovedi netemeinicia acestei hotărâri, deoarece articolele în baza cărora ați luat decizia sunt inadecvate, interpretate greșit și folosite în mod abuziv pentru a lovi în mărturisirea noastră de credință.

Astfel, refuzăm, în mod public, să primim această hotărâre nedreaptă, din următoarele motive:

1. Ne acuzați de „*schismă*” în Biserică pe noi, cei care cerem să nu se introducă inovații ci să se păstreze credința așa cum ne-a fost transmisă și păstrată de la Hristos prin Biserica Sa și prin Sfinții Părinți. Unde este problema în ceea ce am făcut și facem noi? Să ținem predania Sfinților Părinți, așa cum cere conștiința și tradiția Sfintei Biserici, sau să modificăm, nu o „*iotă sau o cirtă*”, ci cu mult mai mult, așa cum ați consimțit dumneavoastră la Sinodul din Creta? În chiar actul nepomenirii dumneavoastră, ne-am folosit de datoria prevăzută de Sfintele Canoane, de a întrerupe pomenirea la sfintele slujbe a unui ierarh căzut în erezie.

Ați aruncat cu piatra în oglinda ce v-a fost pusă în față ca să nu vedeți că sunteți în rătăcire. Ați greșit! V-ați îndepărtat de mult de dreapta credință prin manifestările ecumeniste publice la care ați participat sau pe care le-ați încuviințat. Dar cel mai grav, ați semnat la Creta despărțirea de Biserica lui Hristos. Ne cutremurăm și ne rugăm lui Dumnezeu să vă ridice din cădere.

Cum ați acceptat să încălcați jurămintele depuse și să nu lucrați în via Domnului? De ce v-ați lasat turma pradă lupilor? V-ați făcut „călăuză oarbă, orbilor”. Căci „voi, episcopii, trebuie să fiți santinele pentru popor, că și voi aveți santinelă pe Hristos. Tu, episcop, sârguiește-te împreună cu clerul tău să înveți în chip drept cuvântul adevărului” (2 Timotei 2, 15), pentru că zice Domnul: Dacă veți umbla de-a curmezișul, și Eu voi umbla de-a curmezișul cu voi (*Constituțiile Sfinților Apostoli*, prin Clement VI, 7; XLIV, 1).

V-am semnalat înainte de Sinodul din Creta temerile noastre și am sperat că vă veți împotrivi nenumăratelor erezii care se găseau în materialele pre-sinodale. V-am adus dovezi, printr-un memoriu consistent, pentru a ști ce ne îngrijorează. V-am spus cu dragoste fiască și multă sinceritate toate frământările noastre, dar nu ați ținut cont de ele. După Sinodul din Creta și mai mulți oameni (preoți, monahi și mireni) caută să afle, să înțeleagă, să primească un răspuns despre ceea ce s-a întâmplat acolo. Au primit din partea dumneavoastră, în locul unei recunoașteri sincere a faptului că sunt și probleme cu textele aprobate, doar atitudini triumfaliste sau treceri sub tăcere, astfel încât să nu se aducă acest subiect în discuție.

Oamenii nu sunt proști. Nu vreți oare să aflați cât de mulți sunt cei îngrijorați de cele hotărâte la Creta, cum merg oamenii, din preot în preot, căutând să afle ce ar trebui să facă în aceste vremuri de răscruce?!

În numele păcii călduțe cu eterodocșii, ați adus tulburare în sânul Bisericii, ați sacrificat adevărul de credință. Căutând unitatea cu cei de alte credințe, ați adus dezbinarea în sânul Bisericii Ortodoxe. Ca să fiți iubit de lume, v-ați lepădat de dragostea lui Hristos. Vorbiți continuu despre dragoste, dar dumneavoastră sădiți vrajba între frații și fiii aceleași Mame: Biserica. Sunteți foarte toleranți cu cei care sunt de altă credință, cu cei care au abateri grave în interiorul Bisericii și aplicați cu acrivie canoanele împotriva celor care se străduiesc să țină rânduiala și care sunt în dezacord cu deciziile luate în Creta.

Sunt chiar ierarhi care sunt puși la zid pentru că au curajul mărturisirii. Sunt clerici care nu mai au pace sufletească în fața Sfântului Altar pentru că, fiind stăpâniți de frică, pomenesc împotriva conștiinței lor un ierarh ecumenist (mulți deja nu vă pomenesc la proscomidiar). Sunt monahi care sunt alungați din mănăstirile lor pentru că nu acceptă compromisul făcut la adunarea din Creta. Sunt obști împărțite între ecumenism și ortodoxia adevărată. Mirenii sunt debusolați cu totul, nu mai știu ce să înțeleagă din această trădare la nivel înalt. Ei caută Biserica cea curată în care și-au găsit odihna și pacea părinții și strămoșii lor, pentru care au căzut sfinții și eroii neamului, cei pe care îi pomeniți la Sfintele Daruri. Toți caută cu disperare adevărul la duhovnici îmbunătățiți și se țin cu strășnicie de scrierile Sfinților Părinți.

Canonul 15 al Sinodului I-II Constantinopol, din *Pidalion*, ne spune că cei care opresc pomenirea din cauza că episcopul este în erezie nu numai că nu se fac vinovați de schismă, ci și de mare cinste sunt învredniciți, ca unii care au ferit Biserica de schismă, tocmai prin oprirea pomenirii și îngrădirea de Episcopul care învață erezia.

Dacă cei care au întrerupt pomenirea episcopului, pe motiv de erezie și numai pe acest motiv, ar fi schismatici (rupți de Biserică), ar însemna că Sfântul Maxim Mărturisitorul a murit schismatic, Sfântul Teodor Studitul a murit schismatic, Sfântul Marcu al Efesului a murit schismatic, Sfântul Grigorie Palama a murit schismatic!

Sfântul Ignatie Teoforul spune că nu poate exista Biserică fără episcop și fără preoți, episcopul este ca o chitară, iar preoții sunt corzile chitării. Dar tot Sfântul Ignatie Teoforul spune că, în cazul în care episcopul este în erezie, trebuie să te desparți de el, ca de un lup în blană de oaie, iar Sfântul Ioan Gură de Aur spune că trebuie să fugim de ei și să ne delimităm de ei. Sintagma: „Biserică fără episcop nu există” e valabilă numai în vreme de pace pentru Biserică, dar dacă un sinod devine tâlhăresc, atunci se schimbă situația, și nu mai suntem datori a asculta de episcopul care are părtășie cu sinodul tâlhăresc, iar preotul – în deplinătatea preoției harice pe care o are de la Hristos, nu de la episcop, care este doar organul prin care se dă harul Preoției – slujește în continuare, până ce se adună un Sinod al Ortodocșilor care va anatematiza pe acei episcopi eretici și sinoadele lor.

De ce nu organizați sinaxe pentru formarea duhovnicilor, a preoților împotriva invaziei sectare? Peste tot se fac biserici și catedrale papistașe, case de rugăciuni neo-protestante, manifestări publice ale misionarilor eretici, iar clericii ortodocși nu au nicio reacție. Singura reacție a Centrului Eparhial a fost când unii dintre clerici au avut curajul și îndrăzneala să ridice probleme serioase despre abaterile care au avut loc în sânul Bisericii.

Noi nu ne temem pentru Biserica Ortodoxă, căci ea nu va fi biruită, dar ne temem pentru sufletele noastre și ale celor încredințați nouă spre păstorire. Nu credem că sunteți împăcat cu ceea ce ați făcut prin semnarea documentelor din Creta. Poate ca ați fost presat la răndu-vă și ați cedat. Acest lucru reiese și din faptul că pe de o parte ați afirmat în Sinaxa monahală din 13 iunie 2016 ca „papismul este erezie anti-trinitară” iar pe de altă parte binecuvântați rugăciunile în comun ale preoților ortodocși cu reprezentanți romano-catolici.

2. Ne-ați acuzat pe nedrept de „neascultare”. Biserica are Cap pe Hristos, Care este, prin Duhul Sfânt, Izvorul Harului; **Biserica este hristocentrică, nu episcopocentrică** (cu tendințe mai noi spre papocentrism). Așa că datoria pe care un ierarh și-o asumă prin jurământ întreit la hirotonia sa este aceea de a păzi neștirbit adevărul de credință. De aceea facem ascultare de ierarh: știind că el ne călăuzește la tot adevărul ortodox, lucru pe care dumneavoastră nu l-ați făcut.

În caz contrar, trebuie să ne îngrădim de erezii, căci nu ne este îngăduit să introducem nimic după bunul plac, dar nici să alegem ceea ce ar introduce cineva după bunul plac. Astfel, „chiar dacă un înger din cer ne-ar vesti o altă Evanghelie, i se va spune de către noi: Anatema!” (Galateni 1, 8).

Ascultarea „necondiționată”, de care faceți amintire, nu se aplică în cazul în care episcopul mărturisește erezia (ecumenismul) „cu capul descoperit”, adică pe față (și mai pe față decât prin propria semnătură nu se poate), el aflându-se în nesupunere față de învățătura Bisericii și încălcându-și ascultarea de a învăța drept Cuvântul Adevărului. Tot în Sinaxa monahală amintită ați bătut cu pumnul în masă și ați strigat cutremurându-ne pe toți: „voi trebuie să faceți ascultare de episcopul vostru....Se duce ierarhul meu în iad, mă duc și eu cu el”. Ați folosit de multe ori cuvântul „obediință” în loc de ascultare. Dar acest cuvânt nu-l întâlnim în tradiția bisericii ci mai degrabă în lojele oculte unde domină ordinea și disciplina și mai puțin dragostea.

3. Noi, cu umilință, v-am cerut în mai multe rânduri un sfat lămuritor și o călăuzire arhierescă, înainte și după evenimentele din Creta. În loc de sfat, dumneavoastră ne dați pedeapsă, amenințându-ne din nou cu „*Consistoriul Eparhial*”. Considerăm că în Consistoriul Eparhial ar trebui chemați cei despre care v-am amintit în Memoriul înaintat anterior și anume:

- **Clericii care au aderat la masonerie, Rotary, Lions** (a se vedea Hotărârea Sfântului Sinod al B.O.R. din 1937) și alte organizații oculte.

- **Preoții care au făcut slujbe comune cu papistașii.** Dăm mărturie despre vina lor prin:

- Canonul 45 al Sfinților Apostoli poruncește: „Episcopul, preotul sau diaconul care numai s-ar ruga cu ereticii, să se afurisească și dacă l-ar primi să slujească ca preot, să se caterisească”.
- la tâlcuirea Canonului 47 al Sfinților Apostoli, scrie Sfântul Nicodim Aghioritul: „latini (papistașii) sunt eretici și nu au nici Botez, nici Preoție, și dacă vreun preot nu îi botează pe cei care se întorc la Ortodoxie se afurisește”.
- Sfântul Theodor Studitul spune: „În legătură cu cele rânduite de Sfinții Părinți, trebuie spus că nici a petrece, nici a mânca, nici a cânta împreună, nici a avea vreo părtășie cu ei, nu am primit, ci «Vai!» se rostește asupra celor care au părtășie cu ei, fie și doar la mâncare sau băutură sau simplă relație”.

- **Preoții care au grave abateri morale și disciplinare:**

- cei care se fac vinovați de simonie (dând sau primind bani pentru Taina Hirotoniei, pentru a primi parohii, alte favoruri, etc.)

- cei care au făcut rugăciuni în comun cu ereticii romano-catolici în “săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor”.
- cei care slujesc Sfânta Taină a Cununii necanonic între ortodocși și eretici, lucru pe care practic l-ați legalizat fara temei la Sinodul din Creta și care se regăsește deja în cartea “Slujba logodnei și cununii” Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă (București – 2016) la pagina 147.
- cei care au făcut și fac politică în fata Sfântului Altar și nu numai.
- cei recăsătoriți a doua oară după hirotonie.
- cei hirotoniți având deja a doua cununie (Canonul 17 apostolic - cel ce s-a căsătorit de două ori după Botez, sau a avut concubină, nu poate fi episcop, presbiter, diacon, ori altceva din clerul ieraticesc. Pe clerul căsătorit a doua oară, canonul 12 al Sfântului Vasile cel Mare îl oprește cu desăvârșire de la slujire).
- cei ce pretind taxe și dări exagerate la Sfintele Taine.
- cei pe care i-ați descoperit vânzând lumânări contrafăcute, unii chiar având funcții administrative (consilieri, protopopi) și pe care doar i-ați mutat disciplinar.
- cei care își însușesc, sub aparent aspect filantropic, casele bătrânilor.
- cei care se ocupă cu afaceri lumești, lucru interzis statutului de preot.
- cei care au grave abateri morale smintind poporul cu comportamentul lor necreștin.

Desigur, dumneavoastră aveți cunoștință despre toate aceste încălcări flagrante ale canoanelor, însă considerați că cei care trebuie acuzați de neascultare și de schismă suntem noi, cei care am îndrăznit să vă opunem un punct de vedere cinstit față de ceea ce noi considerăm trădarea bisericii la adunarea din Creta.

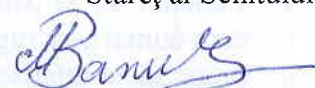
În încheiere ne rugăm Bunului Dumnezeu să vă dăruiască venire în sine, îndreptare, pocăință și curaj în condamnarea panereziei ecumenismului. Acest lucru ne-ar face să reluăm cu bucurie pomenirea dumneavoastră ca ierarh și să reintrăm în ascultarea firească pe care v-am datorat-o. Până atunci însă, respingând și înlăturând toate opreliștile impuse cu nedreptate de dumneavoastră, vom continua să săvârșim cu hotărâre lucrările sfinte pentru care am primit har și misiune de la Hristos, prin Taina Hirotoniei, afirmând cu putere că **Una este Sfânta Biserică**, căreia vrem să-i rămânem fii ascultători până la moarte, indiferent de câți ereziarhi se vor mai ridica împotriva ei, deci împotriva Lui Hristos Însuși.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

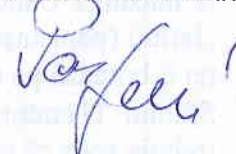
Data: 26.10.2016

Cu dragoste în Hristos-Domnul,

Ieromonah Macarie Banu,
Stareț al Schitului Oituz

Ieromonah Atanasie Parfeni

**Motivare canonic-juridică a refuzului
acceptării sancțiunii nule de drept acordate prin
Hotărârea nr. 1673 din 20.09.2016**

Față de Hotărârea nr. 1673 din 20.09.2016, prin care ne aduceți la cunoștință că suntem opriți cu totul de la slujirea celor sfinte și că urmează a fi deferiți Consistoriului Monahal Eparhial, dorim să facem următoarele precizări:

1. În conformitate cu art. 11, alin. 1) din *Regulamentul autorităților canonic disciplinare și al instanțelor de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române*, definiția schismei este: “despărțirea de Biserică prin acțiuni de interpretare publice deosebite ale unor norme de disciplină, morală și cult din învățătura și tradiția Bisericii sau nesupunerea și refuzul de a asculta de autoritatea bisericească după ce i s-a atras atenția în scris”. După cum știți, motivul pentru care noi am oprit pomenirea dumneavoastră la slujbe este faptul că **v-ați făcut părtaș la erezia sinodului din Creta**, prin acceptarea unor documente ce conțin prevederi dogmatice, canonic și morale diferite de învățătura și tradiția Sfintei noastre Biserici și contrare acesteia. Prin urmare, întrucât nu poate fi vorba nici de vreo interpretare personală din partea noastră a normelor de disciplină, morală și cult ale Bisericii, nici de refuzul de a ne supune autorității bisericești în vreo chestiune oarecare, ci de aplicarea canonică a canonului 31 apostolic, a cărui tâlcuire spune: “Iar câți se despart de episcopul lor mai înainte de Sinodiceasca cercetare, pentru că el propovăduiește în auzul tuturor vreo rea socoteală sau eres, unii ca aceia nu numai că cercetării celor de mai sus nu se supun, ci și cuviincioasei cinste celor drept slăvitori se învrednicesc, după canonul 15 al celui 1 și 2 sobor” și al canonului 15 I-II Constantinopol, care precizează: “Că nu au osândit episcopi, ci minciuno-episcopi și minciuno-învățători. Și nu cu schismă au rupt unirea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și împărțiri”, considerăm că **acuzăția de schismă este cu totul nefondată**, iar aplicarea art. 11, alin. 1) a *Regulamentului autorităților canonic disciplinare și al instanțelor de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române* nu se justifică. Potrivit canonului 15 I-II, prin măsura luată, **am apărat Biserica de schismă**, nicidecum nu am provocat noi vreo schismă, iar pentru acest lucru **nu putem fi supuși niciunui fel de sancțiune canonică**.
2. Articolul 28 din *Regulamentul pentru organizarea vieții monahale și funcționarea administrativă și disciplinară a mănăstirilor* prevede ascultarea necondiționată a monahilor în toate aspectele față de Chiriarhul locului, **mai puțin în situația în care acesta se face părtaș la erezie**. Această interpretare rezultă din însăși existența canoanelor 31 Apostolic și 15 I-II Constantinopol, care permit preotului (**inclusiv ieromonahului**) să se îngrădească de erezie prin nepomenirea ierarhului părtaș la aceasta, dar și din cugetarea Sfinților Părinți, care ne spun că ascultarea canonică merge până la păcat, adică până la erezie. **Episcopului care se face părtaș la erezie nu i se datorează niciun fel de ascultare, cât timp persistă în erezia respectivă, deoarece, în momentul căderii, episcopii părtași la erezie sunt osândiți de către sinoadele ecumenice și cugetarea Sfinților Părinți, devenind “minciuno-episcopi”, așa cum îi califică canonul 15 I-II Constantinopol**. Porunca ascultării în Biserica Ortodoxă nu este una de tip șef-subaltern, ci una de tip duhovnicesc, menită să sporească duhovnicește atât pe cel căruia i se datorează, cât și pe cel ce face această ascultare. Ascultarea de un superior ierarhic părtaș la erezie este o pierdere sufletească și un pericol duhovnicesc mortal, motiv pentru care Sfinții Părinți au oferit soluția canonică pe care noi am aplicat-o. Pretenția de ascultare oarbă reprezintă o înțelegere secularizată, umană, a unui raport strict duhovnicesc, fiind foarte păgubitoare pentru suflet. Din acest motiv, considerăm că **nu am încălcat în niciun fel regulamentele vieții monahale**, iar aplicarea art. 28 din *Regulamentul pentru organizarea vieții monahale și funcționarea administrativă și disciplinară a mănăstirilor* acestei situații este cu totul necanonică.

3. Potrivit *Regulamentului autorităților canonice disciplinare și al instanțelor de judecată ale BOR*, art. 5, alin. 2a), "Consistoriul Eparhial propune Chiriarhului aplicarea uneia dintre sancțiuni: oprirea totală de la slujirea celor sfinte **până la un an...**", nicidecum, așa cum reiese din hotărârea emisă de Arhiepiscopie, oprire totală de la slujirea celor sfinte pe perioadă nelimitată. Sancțiunea "opririi totale de la slujirea celor sfinte" nu corespunde art. 5, alin. 2a), din *Regulament*, în care se prevede și o limită temporală precisă: „până la un an”. În aceste condiții, **sancțiunea, fiind greșit aplicată, este nulă de drept, necorespunzând temeiului invocat.** În plus, documentul nu face nicio referire la o propunere din partea Consistoriului Eparhial pentru aplicarea acestei sancțiuni. **Respectuos solicităm să ni se facă dovada respectării procedurii regulamentare în cazul acestei măsuri și motivația Consistoriului Eparhial care v-a propus această măsură.** Întrucât nu am încălcat niciuna dintre legile Bisericii invocate în Hotărâre, considerăm această măsură necanonică.
4. **În susținerea nevalabilității sancțiunii** acordate aducem faptul că **sancțiunea nu ne-a fost comunicată personal nici până la această dată**, așa cum prevede legislația din România în orice situație de acest fel, indiferent de natura instituției care o emite.
5. **Măsura nepomenirii ierarhului, pe care am adoptat-o, este perfect legitimă**, deoarece, în conformitate cu interpretarea canonului 31 Apostolic și cu prevederea părții a doua a canonului 15 I-II Constantinopol, în calitate de slujitor al altarului, **avem dreptul să ne îngrădim împotriva ereziei ecumeniste înainte de cercetarea sinodală a ereziei propovăduite de către Chiriarhul locului, iar pentru acest lucru nu se cuvine să fim supuși canonicității cercetări, adică nu se cuvine să ni se aplice niciun fel de sancțiune: nici mustrare, nici oprire de la slujirea celor sfinte, nici caterisire.**
6. Prin aplicarea unor sfinte canoane nu am săvârșit niciun fel de neascultare față de dumneavoastră, **săvârșind, în schimb, ascultare desăvârșită față de Sfinții Părinți ai Bisericii și față de Sfintele Canoane ale acesteia.**

În aceste condiții, vă rugăm să luați măsura revizuirii acestor sancțiuni, a căror aplicare nu are nici o bază în regulamentele de funcționare a Sfintei noastre Biserici, nici în învățătura Sfinților Părinți sau în canoanele Bisericii Ortodoxe.

Prezenta adresă se constituie și în procedură prealabilă de constatare a nulității de drept a sancțiunii.

Cu dragoste întru Hristos-Domnul,

Ieromonah Macarie Banu,
Stareț al Mănăstirii Oituz

Ieromonah Atanasie Parfeni

